

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: **S.Z.** , narozen ... , ...,
zastoupen Mgr. Bc. Lukášem Bělským, advokátem, Domažlická
1256/1, 130 00 Praha 3

proti

žalovanému: **Krajský úřad Karlovarského kraje**, sídlem Závodní 353/88, 360 06
Karlovy Vary,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13.04.2017 č.j. 528/DS/17-3,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary, Odboru dopravy, oddělení dopravních přestupků ze dne 28.11.2016, čj. 17536/OD-P/, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, pro porušení § 4 písm. c) téhož

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

zákona, za což mu byla uložena pokuta 4.000,- Kč, zákaz řízení všech motorových vozidel na 1 měsíc a náhrada nákladů řízení 1 000 Kč.

2. Žalobce v žalobě namítal, že žalovaný nevypořádal zákonným způsobem důkazní návrhy žalobce ohledně vypracování znaleckého posudku, který určí délku brzdné dráhy vozidla žalobce, zda je mechanismus výpočtu rychlosti měřeného vozidla v souladu s fyzikálními zákony, aby bylo vyloučeno, že měřící zařízení rychlost jen neodhaduje, a dále výslech spolujezdce žalobce. Do dnešního dne nebyly vypořádány vznesené důvody zakládající pochybnost o nepodjatosti oprávněných úředních osob. Žalobce v rámci odůvodnění odvolání vznesl námitku podjatosti oprávněné úřední osoby žalovaného, ten se s ní ale nevypořádal. Žalobce třikrát podal námitku podjatosti (vždy uvedl jiný důvod). V okamžiku, kdy se o důvodech dozvěděl. Správní orgán prvního stupně k poslední námitce podjatosti konstatuje, že je obstrukčního charakteru a že se jí nebude zabývat. Přesto, že byla námitka podjatosti doručena správnímu orgánu před jednáním, tento jednání dne 24.11.2016 provedl. Z ustanovení § 14 správního řádu vyplývá, že do doby, než představení posoudí, zda je úřední osoba vyloučena, může tato osoba provádět jen takové úkony, které nesou odkladu. Zcela určitě není úkonem, který nesnese odkladu, provedení ústního jednání. Žalobce byl zkrácen na svých právech, neboť důvodně očekával, že ve věci nebude jednáno. Byli vyslechnuti zasahující policisté, aniž by o tom byl žalobce v souladu se zákonem vyrozuměn. Žalobci do dnešního dne nebyla doručena žádná písemnost, která by se vztahovala k jeho námitce podjatosti vznesené oprávněné úřední osobě správního orgánu druhého stupně. Žalobce má za to, že nebyla prokázána jakákoliv míra zavinění přestupku. Jednáním obviněného nedošlo k naplnění materiální stránky přestupku. Z rozhodnutí nevyplývá, kolik se v daném místě a v danou dobu nacházel účastníků silničního provozu. Správní orgán se nezabýval povětrnostními vlivy, stavem vozovky nebo viditelností v daném místě. Zcela jistě bude jinak vypadat brzdná dráha vozidla Audi Q7, vybaveného celou řadou systémů k ochraně chodců a dalších účastníků silničního provozu, a např. vozidla Škoda Favorit. Žalobce poukazoval na ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu. Z absence obecně vyjádřeného poučení na předvolání nebyl žalobce schopen seznat, kdy přesně nastane okamžik, kdy bude mít správní orgán prvního stupně opatřen dostatek podkladů pro rozhodnutí, kdy vydá rozhodnutí. Z pořízené fotodokumentace z místa jednání nelze dovodit, kdy a kde k přestupkovému jednání došlo. Fotografie mají špatnou kvalitu.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí s tím, že žalobce neuvedl konkrétní rozbor postupu správního orgánu prvního stupně s právními předpisy. Námitky postrádaly popis konkrétního pochybení policistů při měření, jež by měli mít zásadní vliv na výsledek měření. Námitkou podjatosti žalobce reagoval na každý úkon. Poslední nepodepsaná námitka podjatosti byla správnímu orgánu prvního stupně doručena v den, kdy bylo vydáno rozhodnutí ve věci. Žalobce vznesl námitku proti všem pracovníkům odvolacího orgánu. Za důvod uvedl neurčité tvrzení, že všechny osoby mají k projednávané věci poměr. Žalovaný se s námitkami podjatosti vypořádal v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Podání námitky podjatosti není řádnou omluvou z nařízeného jednání. Den před ústním projednáním věci byla správnímu orgánu doručena námitka podjatosti oprávněné úřední osoby, kterou žalobce viděl ve vztahu oprávněné úřední osoby ke svědkům a důkazům, a dále vznesl námitku proti všem pracovníkům magistrátu a

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

uvedl, že se ústního projednání nezúčastní a vyčká zprávy o vyloučení podjatých osob. Věc byla projednána v předem stanoveném termínu. Vzhledem k tomu, že následně byla námitka podjatosti shledána nedůvodnou, byl protokol o projednání věci jedním z podkladů pro vydání rozhodnutí. Předmětem řízení o přestupku není zkoumání technických parametrů přístroje, ale porušení právních povinností žalobce. Ačkoliv se jedná o fotografii pořízenou ve večerních hodinách, je na ní zcela zřetelně rozeznatelná protihluková stěna, která je umístěna naproti prostoru autobusové zastávky, kde měření rychlosti probíhalo. Toto místo lze porovnat s veřejně přístupným souborem map na www.google.cz/maps.

4. Součástí správního spisu je oznámení přestupku ze dne 11.4.2016, podle něhož žalobce v tento den v 22:05 hod. řídil osobní motorové vozidlo značky AUDI Q7, RZ: ..., v obci Karlovy Vary na silnici I/6 v ulici Tábořská, ve směru na Ostrov a byla mu naměřena rychlost 99 km/h, po odečtení odchylky 96 km/h, byla tudíž překročena stanovená maximální rychlost 70 km/h. Měřeno bylo rychloměrem Ramer 10. Žalobce se odmítl vyjádřit či podepsat oznámení o přestupku. Podle úředního záznamu Krajského ředitelství policie Karlovarského kraje ze dne 12.4.2016 bylo vozidlo zastaveno na sjezdu do obce Všeborovice u čerpací stanice. Ze záznamu o přestupku pořízeného rychloměrem je zřejmá vzdálenost měření, vozidlo má čitelnou poznávací značku a snímek zobrazuje jediné vozidlo, celé zhruba uprostřed snímku, ve směru na odjezdu. Součástí spisu je také ověřovací list k rychloměru s datem zkoušky 24.2.2016 a s platností na jeden rok.
5. Podle záznamu ze dne 4.5.2016 vedoucího oddělení přestupků L.M. v předmětné věci je určenou oprávněnou osobou F.H. Správní orgán nařídil jednání na 2.6.2016. Dne 1.6.2016 bylo správnímu orgánu doručeno vyjádření žalobce, v němž namítal podjatost oprávněné úřední osoby a všech zaměstnanců správního orgánu ke svědkům a důkazům. Žalobce dále za důvod označil v rozpočtu obce plánovaný příjem z pokut a motivaci zaměstnanců na jejich výběru. Žalobce uvedl, že se dostaví až na jednání, které povede nepodjatý úředník. Žalovaný v usnesení ze dne 27.6.2016 rozhodl, že primátor města Karlovy vary není vyloučen z rozhodování v řízení o přestupku, neboť nejde o osobu bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu v dané věci. Tajemník primátora města Karlovy Vary dne 18.8.2016 rozhodl o tom, že nejsou vyloučeny úřední osoby Mgr. K., L. M. a F. H. s tím, že u těchto osob nebylo zjištěno, že by měly zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o jejich nepodjatosti. V dané věci byl pouze k jednání předvolán žalobce a zakročující policista, avšak žalobce podal námitku před těmito úkony, proto se neuskutečnily.
6. Správní orgán nařídil jednání znovu na 19.9.2016. Dne 15.9.2016 byla správnímu orgánu doručena obdobná námitka žalobce proti podjatosti oprávněné úřední osoby s tím, že dalším důvodem jsou pasaže předvolebního programu strany vládnoucí ve městě. O této námitce bylo rozhodnuto usnesením ze dne 30.9.2016. Správní orgán nařídil jednání znovu na 24.11.2016. Předvolání (s poučením o možnosti provedení jednání bez přítomnosti žalobce podle § 74 odst. 1 zákona o přestupcích) a vyznění o tom, že bude proveden výsledek zakročujícího policisty, žalobce převzal 24.10.2016. Dne 23.11.2016 obdržel správní orgán elektronicky nepodepsaný email obsahující další námitky žalobce proti podjatosti oprávněné úřední osoby.

7. Svědek V.M. dne 24.11.2016 uvedl, že k obsluze rychloměru byl řádně poučen. Uvedeného dne měli stanoviště u autobusové zastávky v ulici Tábořská ve směru na Ostrov. Měření proběhlo v souladu s návodem k obsluze. Od změření do zastavení měli žalobce na dohled. Svědek L.V. potvrdil místo a čas provedeného měření. Uvedl, že je školitelem k obsluze předmětného rychloměru a že bylo měřeno v souladu s návodem k jeho obsluze. Tmavou fotografii vysvětlil tím, že byl v programu archiv nastaven špatný filtr.
8. V odůvodnění prvostupňového rozhodnutí správní orgán uvedl, že má z provedených důkazů a listinných podkladů, zejména ze záznamu o přestupku, z ověřovacího listu a z výpovědí svědků za prokázané, že žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost. Správní orgán neměl pochybnosti o provedeném měření, neboť ověřovací list byl platný a měřidlo splňovalo podmínky stanovené předpisy, neboť bylo vystaveno autorizovaným metrologickým střediskem. Nedošlo k bezprostřednímu ohrožení ostatních účastníků silničního provozu, nicméně překročením povolené rychlosti dochází často k dopravním nehodám. Výrazné překročení rychlosti snižuje možnost ostatních krizové situace řešit bezpečně, neboť se snižuje čas pro vyhodnocení situace. V případě nehody má rychlost vliv na její následky, neboť se zvyšuje brzdná dráha a snižuje doba pro reakci. Forma zavinění byla zhodnocena jako nedbalost nevědomá, neboť žalobce nemusel vědět, že překračuje dovolenou rychlost, ale vědět to měl a mohl. Právem chráněným zájmem společnosti je, aby se provozu na pozemních komunikacích neúčastnili řidiči překračující dovolenou rychlost. Místo spáchání zhodnotil správní orgán jako místo s velkou frekvencí vozidel, ke spáchání přestupku došlo v noční době.
9. V odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí žalovaný konstatoval, že námitku podjatosti všech zaměstnanců odvolacího orgánu odvolatel vznesl v rámci odvolání tak, že všechny jím označené osoby mají vztah k projednávané věci. Ve smyslu ust. § 14 odst. 1 správního řádu lze podjatost namítnout proti každé osobě, která se bezprostředně podílí na výkonu pravomoci orgánu. Nejvyšší správní soud definuje zneužití práva jako situaci, "kdy někdo vykoná své subjektivní právo k neodůvodněné újmě někoho jiného nebo společnosti; takovéto chování, jímž se dosahuje výsledku nedovoleného, je jenom zdánlivě dovolené". O provádění důkazů mimo ústní jednání byl odvolatel vždy a včas vyrozuměn písemně. Účast je právem obviněného. Neúčast obviněného na provádění důkazů není důvodem pro neprovedení takového důkazu. Spolu s předvoláním byl odvolatel poučen o svém právu seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a o možnosti vyjádřit se k nim. Vzhledem k tomu, že odvolatel tohoto svého práva nevyužil, bylo po ukončeném dokazování vydáno rozhodnutí. Obhajobu, založenou na výměně řidiče se spolujezdcem ve velmi krátkém časovém úseku před zastavením vozidla hlídkou PČR, odsouvá odvolací orgán do sféry nepodložených hypotéz. Nadto svědek L.V. vypověděl, že od okamžiku, kdy byla vozidlu změřena, měl toto vozidlo v zorném poli. Výměna řidiče se spolujezdcem ve vozidle jedoucím rychlostí na hranici 100 km/hod je nereálná. Zastavení vozidla by neuniklo pozornosti hlídky PČR. Na podporu svých tvrzení odvolatel navrhoval výslech svědka P. z Kolína. Odvolací orgán nedoplňoval dokazování, neboť jela pouze paní Z. Odvolací orgán nemá pochybnost o správnosti měření rychlosti, když toto bylo provedeno schváleným typem rychloměru s platným ověřením, provedeným autorizovaným metrologickým střediskem, a obsluhu prováděl policista, který byl

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

k obsluze řádně poučen. Nadto byl v hlídce další policista, který je školitelem k obsluze rychloměru. Odvolací orgán odmítl požadavek na provedení rekonstrukce situace, když odvolatel neuvedl, co má být rekonstrukcí prokázáno. Další námitky jsou v obecné rovině, mnohdy nesouvisejí s projednávanou věcí a neuvádějí konkrétní rozpor s právním předpisem či popis konkrétního pochybení obsluhy, které by mělo mít za následek chybné měření rychlosti. Byl naplněn i materiální znak přestupku, kterým je zájem společnosti na bezpečném provozu na pozemních komunikacích, když hodnota překročení nejvyšší dovolené rychlosti není nezanedbatelná a kdy odvolatel projížděl okolo autobusové zastávky, kde ani ve večerních hodinách nelze vyloučit pohyb chodců.

10. O věci samé bylo rozhodnuto podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), neboť s tím žalovaný souhlasil a žalobce se k tomu ve stanovené lhůtě nevyjádřil.
11. Žalobu soud neshledal důvodnou.
12. Z výše shrnutého obsahu správního spisu jasně vyplývá, že správní orgány se dostatečně vypořádaly s námitkami podjatosti, které v průběhu řízení žalobce vznesl. O námitkách žalobce rovněž bylo příslušnými orgány rozhodnuto. Jednání ve věci správní orgán prováděl až po vydání rozhodnutí o tom, že oprávněné úřední osoby správního orgánu prvního stupně nejsou vyloučeny z projednání věci. Pokud jde o námitku podjatosti, kterou žalobce uvedl před jednáním dne 24.11.2016, tato námitka byla obsažena v emailovém podání, které nebylo podepsáno ani dodatečně, a správní orgán proto k této námitce správně nepřihlížel a jednání provedl. Skutečnost, že nebylo před vydáním meritorního rozhodnutí rozhodnuto o odvolání žalobce proti rozhodnutí o námitce podjatosti starosty, nebránila projednání a rozhodnutí o přestupku žalobce, neboť starosta nebyl osobou, která se bezprostředně podílela na projednání a rozhodnutí dané věci.
13. Není pravdivé žalobní tvrzení, že se žalovaný nezabýval důkazními návrhy žalobce vznesenými v odvolání. Z výše shrnutého obsahu napadeného rozhodnutí vyplývá, že výslech žalobcem tvrzeného spolujezdce P. žalovaný neprovedl pro nadbytečnost, neboť v řízení bylo prokázáno (zejména oznámením přestupku), že s žalobcem jela pouze paní Zemanová.
14. Správní orgány nepochybily, ani když neprovedly důkaz znaleckým posudkem, který by určil délku brzdné dráhy vozidla žalobce, a zda je mechanismus výpočtu rychlosti měřeného vozidla v souladu s fyzikálními zákony. Provedení těchto důkazů je nadbytečné, neboť o správnosti provedeného měření svědčí dostatek podkladů. Stěžejním důkazem o správnosti postupu policistů při měření rychlosti je pořízený snímek z rychloměru, jenž je sice ztmavený, ale přesto čitelný. Tmavší fotodokumentaci logickým způsobem vysvětlil svědek L.V., a to nastavením nevhodného filtru při zpracovávání snímku v programu archiv. Pochybnosti o provedeném měření jsou vyvráceny i výpověďmi svědků - policistů, podle nichž bylo měřeno v souladu s návodem k obsluze. Věrohodnost výpovědí policistů nebyla v daném případě nijak zpochybněna. Naopak správnosti postupu při ustavení rychloměru a při měření nasvědčuje i okolnost, že policista L.V. je přímo školitelem k obsluze daného typu rychloměru.
15. Není pravdivá námitka žalobce, že byli vyslechnuti zasahující policisté, aniž by o Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

tom byl žalobce v souladu se zákonem vyrozuměn. Z obsahu spisu je zřejmé, že vyrozumění o tom, že bude dne 24.11.2016 proveden výslech zakročujícího policisty, žalobce převzal 24.10.2016.

16. Materiální stránkou přestupku se zabývaly ve svém rozhodnutí správní orgány. Odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí je v tomto směru přezkoumatelné, dostatečně podrobné a logické. Soud se ztotožňuje se závěrem žalovaného o tom, že v dané věci byl porušen zájem společnosti na bezpečném provozu na pozemních komunikacích, přičemž hodnota překročení nejvyšší dovolené rychlosti není zanedbatelná.
17. Soud neakceptoval ani tvrzení, že nebylo prokázáno, kdy a kde došlo ke spáchání přestupku, neboť tyto údaje jednoznačně vyplývají z oznámení přestupku, z úředního záznamu a z výpovědí policistů. Fotografie z rychloměru není jediným důkazem svědčícím o spáchání přestupku.
18. Soud neshledal porušení § 36 odst. 3 správního řádu ze strany správního orgánu, neboť z předvolání žalobce k jednání na 24.11.2016 jasně vyplývá, že byl poučen o tom, že bude mít možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí v průběhu tohoto jednání.
19. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zamítl.
20. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měla právo žalovaná, jež měla ve věci plný úspěch. Žalované však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadovala jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 28. prosince 2018

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně